

KULTTUURI

☛ Kulttuurioston vastaava:
Jarmo Huida 050 3382181
jarmo.huida@satakunnankansa.fi

☛ Sähköpostit:
sk.kulttuuri@satakunnankansa.fi
etunimi.sukunimi@satakunnankansa.fi

SIMO NUMMI

TÄMÄKIN on pieni ilo sähköstä. Kaisu (Tiia Kinnunen) oppii tavaamaan Airam-lamppupakkauksesta. Isä Valte (Tero Kinnunen) on hämmästynyt.

Väkevää draamaa Köyliössä

- Tuiskulan teatterin vahvuuksia kautta aikain ovat olleet hyvä harjoittelu, lavastus ja puvustus.
- Hämmästyttävää on, ettei yli kaksikymmenpäisestä näyttelijäjoukosta löydy yhtään heikkoa lenkkiä.

TEATTERI

Sähkö virtaa suanis

Käsikirjoitus Pekka Saaristo.
Ohjaus Juha Kulmala. Musiikin johto Johannes Perko. Tuiskulan kesäteatteri, Köyliö 28.6.

● Sotien jälkeisessä Suomessa oli vielä paljon alueita vailla sähköä. Jälleenrakennus oli uudisrakentamisen aikaa, ja peräkylien vuoro tuli myöhemmin. Jos tuli.

Osuuskunta- ja yhdistyspohjalta sähköistettiin pitäjää, mutta pienet

ja harvaan asutut alueet joutuivat odottamaan sähköyhtiöitten tuloa. Sähkön saaminen johonkin torppaan oli yhtä suuri tapaus kuin olympialaiset tai 1950-luvun lopussa television tulo.

Juhani Ahon kertomus ajasta, jolloin isä lampun osti, on hyvin hellyttävä. Pekka Saaristo lähestyy aihetta toisesta näkökulmasta.

UITTO- JA RATATÖISSÄ on aina ollut tiukka yhteisöllisyys. Näin on myöskin *Sähkö virtaa suanis* -monttööripurukassa. Tuiskulan teatte-

rin vahvuuksia kautta aikain ovat olleet hyvä harjoittelu, lavastus ja puvustus.

Nyt ohjaajana toimiva Juha Kul-

Ihmissuhdeongelmia näytelmässä on niin että reunat repeilevät, mutta taitavasti Saaristo on jättänyt loppuselvitykset katsojien mietittäviksi.

mala on saanut tiukan otteen isosta ryhmästä. Lisäksi Kulmala näyttelee mukana ja on suunnitellut myös musiikin. Hämmästyttävää on, ettei yli kaksikymmenpäisestä näyttelijäjoukosta löydy yhtään heikkoa lenkkiä!

PIHA KALASTAJATALON ja kartanon välissä on myös se kuilu, joka jakoi yli kolmekymmentä vuotta aikaisemmin kansan kahtia.

Kalastaja Valte Järvelä (**Tero Kinnunen**) ja kartanonrouva Dagmar Ekholm (**Sirkka Salo**) edus-

tavat näitä ihmisryhmiä hyvin ja todistavat miten arkoja asiat ovat vieläkin, eivätkä kaikki haavat ole suinkaan arpeutuneet.

IHMISUHDEONGELMIA näytelmässä on niin että reunat repeilevät, mutta taitavasti Saaristo on jättänyt loppuselvitykset katsojien mietittäviksi. Kartano, kalastajatorppa ja näiden välissä touhuava sähköistämispurukka enteilevät hienosti tulevaisuutta – myös sen kaikkinne murheineen.

JOHNNY-KAI FORSELL